

بررسی عوامل اثرگذار بر مدیریت کاربری اراضی روستایی در شهرستان ممسنی (با استفاده از مدل ترکیبی *TOPSIS-SWOT*)

علی شمس‌الدینی^۱: باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
محمد رضا امیری فهلیانی: دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

چکیده

در زندگی مدرن امروزی با توجه به سطوح مختلف فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی افراد که منجر به شکل‌گیری نیازها، خواسته‌ها و انتظارات جدید از فضای پیرامونی آنها شده، تقاضا برای زمین و دخل و تصرف در آن نیز دچار تحول گردیده است. در این میان سکونتگاه‌های روستایی دارای پیشینه‌ای هماهنگ از نظر معیشتی و هویتی با زمین، نحوه بهره‌برداری و تغییر کاربری از این منبع کمیاب در راستای خلق فضاهای محل سکونت خود می‌باشند. که با توجه به تغییر در نوع معیشت، فضای کالبدی- ساختاری روستاها و سطوح فکری و رفتاری روستائیان نحوه‌ی استفاده از زمین درون روستاها نیازمند مدیریتی جامع و اتخاذ سیاست‌های راهبردی به منظور ایجاد نظام آمایش سرزمین درون روستاها می‌باشد. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از حیث ماهیت، از نوع توصیفی - تحلیلی است، که به بررسی استفاده مناسب از زمین‌های روستایی و عوامل اثرگذار بر مدیریت کاربری اراضی روستایی در سکونتگاه‌های بخش مرکزی شهرستان ممسنی پرداخته است. به منظور تحلیل داده‌ها یافته‌های مقدماتی تحقیق را در مدل «*SWOT*» مورد بررسی قرار داده و ۱۰ نقطه قوت، ۱۱ تهدید، ۱۰ فرصت و ۱۰ ضعف بررسی و ۱۸ استراتژی ارائه شده است. در نهایت با بهره‌گیری از تکنیک «*TOPSIS*» نقاط قوت، ضعف، تهدیدها و فرصت‌های منتج شده از دیدگاه صاحب‌نظران رتبه‌بندی شدند. بر اساس یافته‌ها استراتژی تدافعی (*WT*)، بهترین روش در جهت برنامه‌ریزی و مدیریت اراضی زراعی روستاهای مورد مطالعه شناخته شد. همچنین بر این اساس نتایج تکنیک تاپسیس تهدیدها بیشترین تأثیر را در بهینه‌سازی و توسعه متعادل کاربری اراضی روستایی دارد و در رتبه دوم فرصت‌ها قرار می‌گیرند. از این رو برای بهینه‌سازی و توسعه متعادل کاربری اراضی در این بخش استراتژی تدافعی می‌بایست در اولویت قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: روستا، کاربری اراضی، مدیریت اراضی، مدل تاپسیس و سوات، شهرستان ممسنی.

^۱. نویسنده مسئول: A_shamsoddini@miau.ac.ir، ۰۷۱۴۳۱۱۲۲۰۱

بیان مسأله:

برنامه‌ریزی فضایی اصولاً دارای جهت‌گیری‌های اساسی در زمینه توسعه ساختارهای محیطی و اقتصادی - اجتماعی است و هدف اصلی آن استفاده اقتصادی از زمین، سامان بخشی زمین‌های سکونتگاهی، نگهداری پایدار و حفظ شرایط بنیادی زندگی می‌باشد (رکن‌الدین افتخاری و همکاران، ۱۳۹۰: ۲۳۸). زمین مکانی است که تمامی فعالیت‌های انسانی بر روی آن انجام شده و منبع و مواد لازم برای این کار محسوب می‌شود. کمیابی زمین و عدم امکان تولید آن در سطح کره زمین، ایجاب می‌کند که نحوه بهره‌برداری و مدیریت آن از سازماندهی مطلوبی برخوردار باشد (Bacon, 2002: 4). نوع و نحوه بهره‌برداری از زمین در طول تاریخ زندگی انسان‌ها، همواره یکی از مباحث اساسی مورد توجه علوم مختلف بوده و به مثابه معیاری برای سنجش سطح توسعه انسانی ملل مختلف شناخته می‌شود. بنابراین امروزه امکان انتخاب کاربری‌های متفاوت از زمین، متناسب با قابلیت‌های آن و همچنین تحولات فناوری و اقتصادی اجتماعی و پیچیدگی روزافزون زندگی انسان‌ها، اهمیت ساماندهی زمین و بهره‌برداری از آن را (در سطوح مختلف ملی، منطقه‌ای و محلی) افزایش داده است (فیروزنیا و همکاران، ب- ۱۳۹۱: ۲۱۳). بدین منظور امروزه با توجه به اهمیت کاربری زمین در نظام برنامه‌ریزی و به ویژه در برنامه‌ریزی‌های محیطی و کالبدی و تحولاتی که در مورد زمین و استفاده از آن مطرح می‌شود، موضوع ساماندهی و مدیریت زمین یکی از بحث‌های راهبردی در برنامه ریزی توسعه مناطق سکونتگاهی اعم از شهرها و روستاها است (غیومیان و همکاران، ۱۳۸۶: ۲).

در این راستا بکارگیری زمین در فعالیت‌های انسانی، ضرورتاً برای سود مادی، مفهوم کاربری زمین را نمی‌رساند. کاربری زمین در روستا (کشاورزی، جنگلداری و غیره) با کاربری زمین در شهر (صنعت، تجارت، خانه سازی و غیره) متفاوت است که گاهی از آن به عنوان «کاربری کارکردی زمین» نام می‌برند. چنین می‌نماید که کاربری زمین جنبه‌های فضایی همه فعالیت‌های انسانی را در روی زمین برای رفع نیازهای مادی و فرهنگی او نشان می‌دهد (شکوئی، ۱۳۸۷: ۲۵۳). امروزه بحث‌ها و نگرانی‌ها در مورد تغییرات زیست‌محیطی و تغییرات کاربری زمین به طور جدی مورد توجه قرار گرفته است. در چنین وضعیتی کاربری پایدار زمین به موضوعی تحلیلی - سیاسی مهمی تبدیل شده است. همچنین کاربری زمین نمونه‌ای از تأثیرگذاری انسان بر محیط است. کاربری زمین از نظر ماهیتی که دارد، دارای ویژگی اقتصادی خاصی است؛ به عنوان مثال، فعالیت‌های انسانی نظیر تولید، مصرف، سرمایه‌گذاری، تفریح و ... مستلزم استفاده از فضای جغرافیایی است (مطبعی‌لنگرودی و همکاران، ۱۳۹۱: ۲). بنابراین تغییر کاربری هم می‌تواند نتیجه هدایت رشد و توسعه و هم عدم هدایت رشد و توسعه باشد. برخورد درست با این پدیده می‌تواند از خسارت وارد شدن به بهترین زمین‌ها، از بین رفتن مشاغل کشاورزی، ویرانی چشم‌اندازهای طبیعی، و بهره‌برداری بیش از اندازه از آب‌های زیرزمینی جلوگیری کند (فیرمن، ۱۳۸۳: ۶۰). همچنین دسترسی عادلانه به زمین و استفاده بهینه از آن یکی از مؤلفه‌های اساسی در توسعه پایدار و عدالت اجتماعی است (زیاری، ۱۳۸۱: ۱۳). استفاده از برنامه‌ریزی زمین به عنوان یکی از مکانیسم‌هایی که دارای تأثیر بر کاهش فشار بر منابع زمین است، یکی از اجزای کلیدی مدیریت پایدار زمین می‌باشد (Miljkovic, 2012: 15). در این پژوهش سعی شده ضمن شناسایی عدم تعادل در استفاده بهینه از زمین‌های روستایی در بخش مرکزی شهرستان ممسنی به بررسی و تحلیل استفاده و کاربری این زمین‌ها با استفاده از مدل‌های سوات و تاپسیس پرداخته شده است. در نهایت با اولویت‌بندی این شاخص‌ها، استراتژی‌هایی به عنوان راهکارهای مناسب پیش‌روی برنامه‌ریزان و مدیران روستایی جهت بهینه‌سازی و توسعه متعادل کاربری اراضی روستایی در سطح شهرستان ارائه گردد. از این‌رو هدف کلی این پژوهش شناخت توان‌ها و قابلیت‌های محیطی روستاهای بخش مرکزی شهرستان ممسنی برای بهره‌گیری بهینه و متعادل از زمین‌های آن و آگاهی از قابلیت‌های توسعه روستایی و انتخاب بهترین استراتژی‌ها برای توسعه متوازن و متعادل این بخش می‌باشد.

پیشینه نظری تحقیق:

زمین، اساس منابع طبیعی محسوب می‌شود و در طول تاریخ، انسان بیشتر مواد مورد نیاز برای تغذیه، سوخت، لباس و مسکن خود را از زمین تأمین کرده است. زمین به عنوان بوم انسان و فضای زندگی او، پایگاه زندگی و مرگ او به شمار می‌آید. زمین، همواره به صورت یک اکوسیستم، یعنی مجموعه‌ای موحدات زنده و محیط طبیعی آنها عمل می‌کند؛ از این‌رو کارآیی

هر اکوسیستم، به نوع و کیفیت کاربری زمین وابسته است (شکوئی، ۱۳۸۷: ۲۵۳ و رفیعیان، ۱۳۸۹). بدین‌منظور برنامه‌ریزی استفاده از زمین در زمینه همکاری‌های توسعه یک فرایند تکرار شونده بر اساس گفت‌گو میان تمام ذینفعان استفاده‌کننده از زمین پایدار در نواحی سکونتگاهی می‌باشد (7: 1995 GTZ). برنامه‌ریزی استفاده از زمین یک روش سیستماتیک و تکرار شونده به منظور ایجاد یک محیط زیست برای توسعه پایدار از منابع زمین که نیازها و خواسته‌ی مردم را بطرف می‌سازد (14: 1999 FAO/UNEP). همچنین هدف از برنامه‌ریزی کاربری زمین کاهش وقوع مسائل زیست محیطی و هدایت جهت جبران خسارات گذشته ناشی از توسعه است. از این‌رو برنامه‌ریزی زمین با مشخص کردن مسائل احتمالی توسعه جدید و با نشان دادن راه‌های بهره‌برداری از امکانات بالقوه زمین بدون وارد کردن زیان به جامعه (هزینه جبران خسارت زیست محیطی) و به فرد (هزینه‌های مربوط به استفاده ضعیف و یا غلط از خصوصیات و منابع محلی) درصدد است تا کنترل را انجام دهد (سرور، ۱۳۸۷: ۱۵۳).

در این راستا تغییر در الگوهای کاربری زمین که در سطوح مختلف فضایی و در دوره‌های زمانی متفاوت رخ می‌دهد، بیانگر تعامل و تقابل نیازهای همیشگی جوامع انسانی و محیطی با زمین هستند. این تغییرات گاه سودمند و در تعدادی از موارد تأثیرات زیانبار قابل ملاحظه‌ای دارند که به واسطه این اثرات نگران‌کننده منشأ بروز آثار غیرقابل جبرانی بر میزان رفاه و آسایش جوامع انسانی محسوب می‌شوند (10: 2001 Briassoulis). کاربرد و قابلیت زمین همراه با استانداردهای برنامه‌ریزی و توسعه زمین و خط مشی‌های توزیع، تا اندازه زیادی قابلیت کاربری‌های یک ناحیه معین و در نتیجه تعداد بهینه افرادی را که می‌توانند با توجه به کاربری‌های موجود و قابلیت‌ها، در یک ناحیه سکونت‌گزینند، را مشخص می‌کنند. در بحث کاربری اراضی مناطق روستایی دو شاخص اصلی یکی عامل طبیعی یعنی قابلیت اراضی زراعی و دیگری عامل انسانی که جمعیت می‌باشد، تعیین‌کننده میزان و نوع کاربری‌های مختلف می‌باشند (فیروزنیا و همکاران، ب ۱۳۹۲). در یک طبقه‌بندی تقریبی باید کاربری مسکونی، اداری، صنعتی و تجاری، راه‌ها و معابر، خدمات اجتماعی و اقتصادی، فضاهای باز و بلا استفاده از یکدیگر متمایز شوند (منشی زاده و همکاران، ۱۳۸۴: ۹۳). بنابراین مسائل مربوط به مالکیت زمین‌های روستایی به عنوان یک مشکل قابل توجه در توسعه پایدار مناطق روستایی به رسمیت شناخته شده است. این مشکل به دو طریق نمایان می‌شود؛ اول؛ مالکیت زمین که به طور عمده تمایل به تکه تکه شدن و تبدیل به مزارع کوچک در اطراف روستاها دارد. و در مرحله دوم؛ ترک زمین‌های کشاورزی توسط نیروی جوان روستا و مهاجرت به شهر و بازنشستگی نسل قدیم کشاورزان و در نتیجه عدم استفاده از روش‌های جدید کشت محصولات کشاورزی توسط نسل قدیم کشاورز باعث کاهش بازدهی زمین‌های کشاورزی شده است. بدین‌منظور ارزش و اهمیت و به ویژه کمیابی زمین و نیز عدم امکان تولید آن ایجاب می‌کند که نحوه بهره‌برداری و مدیریت آن دارای سامان دهی مطلوب باشد (بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، ۱۳۸۶: ۱۴۰).

بیشترین کاربری زمین در بافت فیزیکی سکونتگاه‌های روستایی، کاربری مسکونی است. از یک سو، بیشترین جمعیت فعال روستاها، در بخش کشاورزی و زیربخش‌های آن مشغول به فعالیت هستند و به همین دلیل بالاترین میزان کاربری در قلمرو زراعی در ارتباط با چنین فعالیت‌هایی است. از سوی دیگر، کاربری‌هایی مانند ساختمان‌های خدماتی و تجاری و حتی ساختمان‌های عمومی از لحاظ فضایی وسعت کمتری در نواحی روستایی دارند (ژرژکاژه، ۱۳۸۱: ۵۴). همچنین کاربری زمین تحت تأثیر دو مؤلفه‌ی نیرومند شکل می‌گیرد: اول نیازهای اساسی زندگی انسان و دوم ویژگی‌ها و فرایندهای زیست محیطی. هیچ یک از این مؤلفه‌ها ثابت باقی نمی‌مانند بلکه متناسب با تغییرات ایجاد شده در زندگی تغییر ماهیت می‌دهند (ماجدی، ۱۳۷۸). تغییر در الگوهای کاربری زمین، که در سطوح مختلف فضایی و در دوره‌های زمانی متفاوت رخ می‌دهد؛ بیانگر تعامل و تقابل نیازهای همیشگی جوامع انسانی و محیطی با زمین هستند. این تغییرات گاه سودمند و در پاره‌ای از موارد تأثیرات زیانبار قابل ملاحظه‌ای دارند که به واسطه این اثرات نگران‌کننده منشأ بروز آثار غیرقابل جبرانی بر میزان رفاه و آسایش جوامع انسانی محسوب می‌شوند (محمدی و همکاران، ۱۳۹۱: ۲۸۰). به این ترتیب با اتخاذ سیاست کاربری صحیح و محافظت از زمین، توسعه پایدار حاصل می‌آید. رویکرد توسعه پایدار به کاربری اراضی از دیدگاه زیست محیطی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی بخصوص ایجاد تعادل و توازن میان ابعاد اقتصادی و ابعاد بوم‌شناسی، قبول مسؤلیت در سرنوشت انسانی

نسل های آینده قابل تبیین است (زیاری، ۱۳۸۳: ۴۶-۴۴). در واقع توسعه و عمران زمین وقتی می تواند پایدار باشد که بتواند هم نیازهای اقتصادی و مادی و هم نیازهای اجتماعی و فرهنگی و روانی مردم در حال و آینده پاسخ گوید (Wickramaarachchi, 2003). برخی از تحقیقات در این زمینه به شرح زیر بیان می شود:

منشی زاده و همکاران (۱۳۸۴) در تحقیقی با عنوان «تأثیر توریسم در تغییر کاربری اراضی در شهرستان لاهیجان (با تأکید بر اراضی روستایی)» به این نتیجه دست یافتند که گردشگری منجر به جذب جمعیت و مهاجرپذیر شدن لاهیجان شده که این موضوع سبب تغییر در کاربری اراضی زراعی روستاهای منطقه گردیده است. امینی فسخودی و همکاران (۱۳۸۷) در تحقیقی که به بررسی تعیین الگوی بهینه بهره برداری در اراضی زراعی ناحیه شرق اصفهان به کمک رهیافت برنامه ریزی آرمانی پرداخته اند بیان می دارند که برنامه ریزی تولید و هدایت زارعین می تواند نقش مؤثری در توسعه کشاورزی ناحیه ی زراعی شرق اصفهان ایفا نماید. لگزبان و همکاران (۱۳۸۹) در تحقیقی با عنوان «بررسی و تحلیل مدیریت توسعه زمین از طریق رویکرد برنامه اصلاح مجدد زمین» در راستای تدوین سند توسعه پایدار شهری؛ استفاده از الگوهای مدیریت زمین را یکی از راهبردهای اصلی در مدیریت و توسعه شهرها بیان می کنند. محمدی و همکاران (۱۳۹۱) در پژوهشی، به مطالعه نیروهای انسانی مؤثر بر تغییرات کاربری اراضی در حاشیه مناطق روستایی شهرستان تنکابن با نرم افزار GIS می پردازد. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که در روستای آلکله و سی بن درصد زیادی از جنگل ها تخریب شده و جای خود را به اراضی مسکونی داده است. مهم ترین عامل تغییر کاربری در روستاهای آلکله و سی بن، مشکلات اقتصادی مردم و به صرفه نبودن فعالیت های کشاورزی یا به عبارت دیگر بالا رفتن هزینه های کشاورزی و مشکلات مربوط به فروش محصولات است.

مطیعی لنگرودی و همکاران (۱۳۹۱) در پژوهشی، به بررسی اثرات اقتصادی تغییر کاربری اراضی کشاورزی در نواحی روستایی دهستان لیچارکی بندرانزلی می پردازد. در این پژوهش برای این بررسی از روش های آزمون همبستگی اسپیرمن، نرم افزار GIS و تفسیر ماکسیمم لایک هود در نرم افزار ENVI استفاده شده است. نتایج حاکی از آن است که گرچه تغییر کاربری ها بر اثر گردشگری اثرات و پیامدهای منفی از قبیل افزایش کاذب قیمت زمین، افزایش هزینه زندگی و تا حدودی وابستگی اقتصاد روستا به گردشگری را موجب شده است. اما اثرات مثبتی چون افزایش درآمد، اشتغال زایی را نیز در پی داشته است. فیروزنیا و همکاران (الف- ۱۳۹۱) در مقاله ای با عنوان «راهبرد برتر واگذاری اراضی مسکونی روستایی» با توجه به بررسی های انجام شده و استفاده از مدل سوات در این زمینه راهبرد رقابتی را به عنوان راهبرد برتر در منطقه معرفی می کند. همچنین فیروزنیا و همکاران (ب- ۱۳۹۱) در تحقیقی که با عنوان «تحلیل پیامدهای واگذاری اراضی مسکونی روستایی» تدوین نموده اند به این نتیجه رسیده که پیامدهای مثبت واگذاری اراضی مسکونی روستایی در ابعاد کالبدی بیشتر از پیامدهای منفی آن بوده است و در زمینه اجتماعی نیز دارای پیامدهای مثبت و منفی بوده و در عرصه اقتصادی پیامدهای مثبت کمتری نسبت به منفی داشته است. افراخته و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله ای با عنوان «تحول نظام مالکیت اراضی روستایی؛ علل و پیامدها در منطقه خوسف» به این نتیجه رسیدند که شکاف درآمدی میان شهر و روستا، فقدان برنامه ریزی متناسب و تنگناهای اجتماعی - اقتصادی روستائیان سبب واگذاری حق مالکیت زمین و به نوعی تحول در نظام مالکیت اراضی روستایی شده است. مسیبی و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی که با عنوان «پایش تغییرات کاربری اراضی با استفاده از داده های سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی در شهرستان اردبیل» انجام گرفته است، نشان دادند که سطح کاربری های زراعت آبی، باغات، مناطق مسکونی، صنعتی و نیز اراضی بایر در فاصله سال های ۱۳۶۶ تا ۱۳۹۰ افزایش یافته و در مقابل سطح کاربری های جنگل، مرتع و اراضی دیم روندی کاهشی داشته اند.

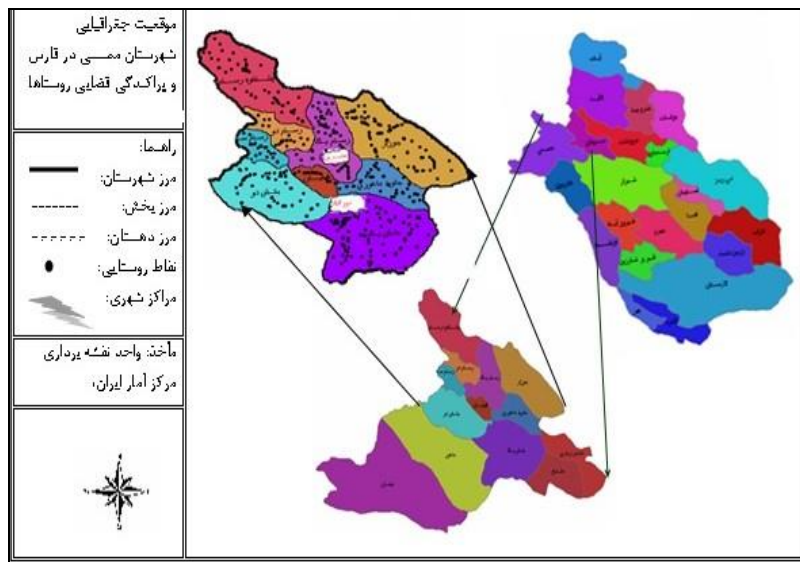
روش تحقیق:

روش تحقیق در این پژوهش توصیفی- تحلیلی می باشد. گردآوری داده ها به صورت کتابخانه ای و میدانی است. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات و ارایه ی استراتژی بهینه سازی و توسعه متعادل کاربری زمین در روستاهای شهرستان ممسنی از ماتریس تحلیلی SWOT بهره گرفته شده است. بدین منظور فهرستی از نقاط قوت، ضعف، فرصت ها و تهدیدها شناسایی شد و با نظرخواهی از مسأولان مدیریت روستایی (کارمندان بنیاد مسکن شهرستان ممسنی و شورها و دهیاران بخش مرکزی) و

نظرخواهی از ۵ تن از اساتید و صاحب‌نظران دانشگاه به وزن دهی هر کدام از مسائل و محاسبه و تحلیل آن‌ها پرداخته شد، که بر اساس روش دلفی و با همگرایی بالا به آراء اتفاق دست یافته‌ایم. در نهایت جهت برطرف کردن یا تقلیل نقاط ضعف و تهدیدها و تقویت و بهبود نقاط قوت و فرصت‌ها، در ارتباط با توسعه متعادل کاربری زمین‌های روستایی استراتژی‌های مناسبی ارائه گردید و در ادامه برای رتبه‌بندی تأثیرات نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدها، با استفاده از شاخص‌های دیدگاه کارشناسان از تکنیک *TOPSIS* استفاده شده است.

محدوده مورد مطالعه:

شهرستان ممسنی به مرکزیت شهر نورآباد و با وسعت ۵۶۰۱ کیلومتر مربع ۶ در استان فارس واقع شده است. این شهرستان در غرب استان و در محدوده جغرافیایی ۵۰ درجه و ۳۶ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۵۸ دقیقه طول شرقی از یک سو، ۲۹ درجه و ۳۷ دقیقه تا ۳۰ درجه و ۴۱ دقیقه عرض شمالی از سوی دیگر قرار گرفته است. (شکل شماره ۱). بر اساس تقسیمات کشوری سال ۱۳۹۰ این شهرستان دارای سه بخش مرکزی، دشمن‌زیاری، و ماهور میلانی با ۳۱۱ روستای دائمی می‌باشد. بخش مرکزی این منطقه به عنوان ناحیه مورد مطالعه شامل ۵ دهستان با (فهلین، بکش یک، بکش دو، جاوید ماهوری، جوزار) با ۴۵ هزار نفر جمعیت و ۱۹۱ سکونتگاه روستایی دارای سکنه می‌باشد. (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰). همچنین ممسنی دارای ۵۲۹۵۳ هکتار اراضی زراعی زیر کشت می‌باشد که از این میزان ۱۶۳۲۹ هکتار آبی و ۳۶۳۶۴ هکتار از اراضی دارای قابلیت دیم می‌باشد. (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۲).

شکل ۱- نقشه موقعیت فضایی استقرار شهرستان ممسنی در استان فارس و کشور ایران

یافته‌های تحقیق:

تدوین راهبردهای بهینه‌سازی و توسعه متعادل کاربری زمین‌های روستایی با مدل *SWOT*:

برای تحلیل «سوات» منطقه نخست اطلاعات مرتبط و عوامل عمده‌ی خارجی و داخلی در منطقه بررسی و مشخص شده و در ماتریس ارزیابی مورد سنجش قرار گرفتند. (جدول شماره ۱).

جدول ۱- تجزیه و تحلیل عوامل خارجی در فرصت‌ها

اساتید دانشگاه			کارشناسان روستایی			(O) فرصت‌ها
امتیاز	درجه بندی	وزن	امتیاز	درجه بندی	وزن	
۰,۳۲	۴	۰,۰۸	۰,۴۵	۵	۰,۰۹	موقعیت نسبی و چهار راهی شهرستان ممسنی
۰,۱۶	۴	۰,۰۴	۰,۱۵	۳	۰,۰۵	استفاده از بازار بزرگ شهر شیراز و بوشهر برای صادرات محصولات کشاورزی
۰,۲۸	۴	۰,۰۷	۰,۲۴	۴	۰,۰۶	حاصلخیزی خاک و امکان تولید بیشتر محصولات کشاورزی
۰,۰۲	۱	۰,۰۲	۰,۰۴	۲	۰,۰۲	امکانات توسعه صنعتی قسمت های مختلف بخش
۰,۴۵	۵	۰,۰۹	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	بر خور داری از چشم انداز های طبیعی و گردشگری
۰,۲۰	۴	۰,۰۵	۰,۲۸	۴	۰,۰۷	وجود جاذبه های مذهبی متعدد در بخش مرکزی
۰,۲۴	۳	۰,۰۸	۰,۱۴	۲	۰,۰۷	بالا بودن تعداد نیروی انسانی تحصیل کرده در روستاهای بخش مرکزی
۰,۱۸	۳	۰,۰۲	۰,۱۵	۳	۰,۰۵	افزایش توجه دولت به روستاها در برنامه های توسعه اقتصادی اجتماعی
۰,۲۱	۳	۰,۰۷	۰,۱۸	۳	۰,۰۶	وجود حس مهمان نوازی مردم روستاهای بخش و شهرستان
۰,۲۴	۴	۰,۰۶	۰,۲۱	۳	۰,۰۷	افزایش انگیزه بیشتر مردم برای مسافرت و تفریح در روستاها

منبع: یافته های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

با استناد به نتایج حاصل از جدول شماره ۱ می‌توان چنین نتیجه گرفت که از نظر مسؤولان روستایی موقعیت نسبی و چهارراهی شهرستان ممسنی با امتیاز ۰/۴۵ و وزن نسبی ۰,۰۹ به عنوان مهم‌ترین فرصت خارجی و از نظر اساتید دانشگاه بر خور داری از چشم‌انداز های طبیعی و گردشگری با امتیاز ۰/۴۵ و وزن نسبی ۰,۰۹ به عنوان مهم‌ترین فرصت خارجی در نظر گرفته شده است. در ادامه تحقیق و با استناد به جدول شماره ۲ می‌توان گفت که از نظر کارشناسان روستایی موجود بودن زمین‌های مرغوب کشاورزی در اطراف اکثریت روستاهای بخش مرکزی با امتیاز نسبی ۰,۵۰ و وزن نسبی ۰,۱۰ به عنوان مهم‌ترین تهدید خارجی و از نظر اساتید دانشگاه همین شاخص با همین امتیاز همچنین خط انتقال برق فشار قوی در نزدیک برخی از روستاها (فهلپیان، جنجان، ...) آن با امتیاز ۰,۳۶ و وزن نسبی ۰,۰۹ در نظر گرفته شده است.

جدول ۲- تجزیه و تحلیل عوامل خارجی در تهدیدها

اساتید دانشگاه			کارشناسان روستایی			(T) تهدیدها
امتیاز	درجه بندی	وزن	امتیاز	درجه بندی	وزن	
۰,۳۶	۴	۰,۰۹	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	خط انتقال برق فشار قوی در نزدیک برخی از روستاها
۰,۳۲	۴	۰,۰۸	۰,۲۸	۴	۰,۰۷	آبیاری زمین های کشاورزی با استفاده از روش های سنتی
۰,۳۲	۴	۰,۰۸	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	عبور خط انتقال گاز در نزدیک مراکز دهستانها
۰,۳۵	۵	۰,۰۷	۰,۲۴	۴	۰,۰۶	تعدد زیاد و استقرار نامناسب صنایع سنگ شکن در امتداد رودخانه فهلپیان و وارد آوردن آسیب های جدی زیست محیطی به این رودخانه
۰,۲۴	۳	۰,۰۸	۰,۱۸	۳	۰,۰۶	آلودگی محیط زیست توسط بعضی از تجهیزات مثل سنگ شکن موجود در قسمت جنوب شرقی روستای فهلپیان
۰,۱۶	۴	۰,۰۴	۰,۱۵	۳	۰,۰۵	عدم سرمایه گذاری مناسب در زمینه گردشگری روستایی
۰,۱۸	۳	۰,۰۶	۰,۱۲	۳	۰,۰۴	مواجه شدن با کمبود پزشک و فضای درمانی بخاطر کمبود فضای خالی درمانی در سطح دهستانها
۰,۵۰	۵	۰,۱۰	۰,۵۰	۵	۰,۱۰	کمبود بودجه تخصیصی به امر بهسازی و توسعه خدمات در روستاها
۰,۲۸	۴	۰,۰۷	۰,۲۱	۳	۰,۰۷	مهاجر فرست بودن روستاها
۰,۱۶	۴	۰,۰۴	۰,۰۸	۲	۰,۰۴	آلودگی های محیط زیست توسط روستائیان و گردشگران
۰,۲۱	۳	۰,۰۷	۰,۲۱	۳	۰,۰۷	بالا بودن بیکاری در بین جوانان روستا

منبع: یافته های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

از نظر کارشناسان روستایی زمین‌های بایر درون بافت اکثر روستاهای بخش مرکزی با امتیاز ۰,۴۵ و وزن نسبی ۰,۰۹ به عنوان مهم‌ترین نقطه قوت داخلی مطرح است. همچنین از نظر اساتید دانشگاه دارا بودن خدمات اساسی (تلفن، برق، گاز و آب لوله کشی) در اکثریت روستاهای دهستان‌های بخش مرکزی با امتیاز ۰,۵۰ و وزن نسبی ۰,۱۰ به عنوان مهم‌ترین نقاط قوت در نظر گرفته شده است. (جدول شماره ۳).

جدول ۳- تجزیه و تحلیل عوامل داخلی در نقاط قوت

اساتید دانشگاه			کارشناسان روستایی			نقاط قوت (S)
امتیاز	درجه بند	وزن	امتیاز	درجه بندی	وزن	
۰,۴۰	۵	۰,۰۸	۰,۴۰	۵	۰,۰۸	وجود مراکز آموزشی ابتدایی، متوسطه و دبیرستان دخترانه و پسرانه در مراکز دهستان‌های بخش
۰,۵۰	۵	۰,۱۰	۰,۲۸	۴	۰,۰۷	دارا بودن خدمات اساسی (تلفن، برق، گاز و آب لوله کشی) در اکثریت روستاهای دهستان‌های بخش مرکزی
۰,۳۵	۵	۰,۰۷	۰,۱۲	۲	۰,۰۳	وجود زمین‌های درجه یک کشاورزی در سه دهستان بکش یک، بکش دو و فهلیان
۰,۳۲	۴	۰,۰۸	۰,۴۵	۵	۰,۰۹	زمین‌های بایر درون بافت اکثر روستاهای بخش مرکزی
۰,۲۸	۴	۰,۰۷	۰,۳۵	۵	۰,۰۷	وجود مراکز خدمات روستایی در مراکز دهستان‌ها
۰,۲۴	۴	۰,۰۶	۰,۱۵	۳	۰,۰۵	دسترسی مناسب روستائیان و مسافران به واحدهای درمانی واقع در مرکز شهرستان به واسطه فاصله کم مخصوصاً دهستان فهلیان، بکش یک و دو
۰,۰۴	۱	۰,۰۴	۰,۳	۱	۰,۰۳	وجود مراکز فرهنگی در بعضی از مراکز دهستان‌ها
۰,۲۷	۳	۰,۰۹	۰,۲۴	۳	۰,۰۸	وجود مراکز مذهبی متعدد در روستاهای بخش
۰,۳۰	۵	۰,۰۶	۰,۱۲	۳	۰,۰۴	احداث خانه‌های مسکونی جدید با مصالح قوی
۰,۱۸	۳	۰,۰۶	۰,۱۸	۳	۰,۰۶	وجود دو رودخانه مهم در شمال و جنوب شهرستان و نزدیک بخش مرکزی
۰,۲۸	۴	۰,۰۷	۰,۲۴	۴	۰,۰۶	حاصلخیزی خاک و امکان تولید بیشتر محصولات کشاورزی

منبع: یافته‌های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

با استناد به نتایج حاصل از جدول شماره ۴ می‌توان چنین نتیجه گرفت که از نظر کارشناسان مسائل روستایی قرارگیری نامناسب کاربری‌های مسکونی بر زمین‌های درجه یک کشاورزی در روستاهای فهلیان، پل فهلیان، مورکی، و دهستانهای بکش یک و دو با امتیاز ۰,۵۰ و وزن نسبی ۰,۱۰ به عنوان مهم‌ترین ضعف داخلی ذکر شد. از نظر اساتید دانشگاه کمبود شدید تکه تکه بودن اکثریت زمین‌های کشاورزی و تسلط خرده مالکی با امتیاز ۰,۵۰ و وزن نسبی ۰,۱۰ و فقدان و یا عدم اجرای طرح هادی روستایی در بعضی از روستاهای بخش با امتیاز ۰,۳۶ و وزن نسبی ۰,۰۹ به عنوان مهم‌ترین ضعف داخلی در نظر گرفته شده است.

جدول ۴- تجزیه و تحلیل عوامل داخلی در ضعف ها

اساتید دانشگاه			کارشناسان روستایی			(W) نقاط ضعف
امتیاز	درجه بندی	وزن	امتیاز	درجه بندی	وزن	
۰,۲۱	۳	۰,۰۷	۰,۱۵	۳	۰,۰۵	قرارگیری نامناسب بعضی از کاربری ها در مراکز دهستانها از جمله کاربری بهداشتی و فرهنگی
۰,۲۴	۴	۰,۰۶	۰,۲۱	۳	۰,۰۷	وارد آمدن خسارات به ساختمانهای مسکونی روستاها بعد از زلزله های دی ماه ۱۳۹۱
۰,۵۰	۵	۰,۱۰	۰,۲۷	۳	۰,۰۹	تکه تکه بودن اکثریت زمین های کشاورزی و تسلط خرده مالکی
۰,۳۲	۴	۰,۰۸	۰,۵۰	۵	۰,۱۰	قرارگیری نامناسب کاربری های مسکونی بر زمین های درجه یک کشاورزی در روستاهای فهلیان، پل فهلیان، مورکی، و دهستانهای بکش یک و دو
۰,۱۸	۳	۰,۰۶	۰,۱۲	۳	۰,۰۴	کمپایی زمین های درجه یک کشاورزی در دهستان جوزار بکش
۰,۲۸	۴	۰,۰۷	۰,۱۰	۲	۰,۰۵	تسلط نسل بازنشسته بر اکثریت زمین های زیر کشت و عدم استفاده و استقبال آنها از روش های جدید کشت و پرورش محصولات کشاورزی
۰,۱۶	۲	۰,۰۸	۰,۱۴	۲	۰,۰۷	تمرکز واحدهای درمانی در مراکز دهستان
۰,۳۲	۴	۰,۰۸	۰,۲۸	۴	۰,۰۷	استقرار نامناسب برخی تاسیسات و تجهیزات در روستاهای بخش مرکزی مثل قبرستان
۰,۳۶	۴	۰,۰۹	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	فقدان و یا عدم اجرای طرح هادی روستایی در بعضی از روستاهای بخش
۰,۲۰	۴	۰,۰۵	۰,۲۸	۴	۰,۰۷	وجود اکثریت ساختمان های مسکونی روستایی با عمر بیش از ۳۰ سال در روستاهای بخش مرکزی
۰,۳۲	۴	۰,۰۸	۰,۲۸	۴	۰,۰۷	ترک زمین های کشاورزی توسط نیروی جوان روستا

منبع: یافته های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

اولویت بندی بهینه سازی کاربری اراضی در روستاهای منطقه:

در این مبحث با استفاده از نظر کارشناسان و اساتید به رتبه بندی نقاط قوت و ضعف و فرصت و تهدیدهای پیش رو در رابطه کاربری اراضی زمین در روستاهای منطقه اقدام گردید. بر پایه جدول شماره ۵ از دیدگاه کارشناسان وجود زمین های بایر در برخی از روستاها، وجود مراکز متعدد آموزشی، مراکز خدمات روستایی در مراکز دهستانها، داشتن خدمات زیربنایی و مراکز مذهبی متعدد به ترتیب اولویت های اول تا پنجم نقاط قوت را به دست آورده اند. همچنین دارا بودن خدمات زیربنایی، وجود مراکز آموزشی، وجود اراضی درجه یک کشاورزی در سه دهستان منطقه، بافت زمین های بایر در اکثر روستاهای بخش و احداث منازل مسکونی جدید از دیدگاه اساتید اولویت های اول تا سوم در رابطه با نقاط قوت بهینه سازی اراضی روستاهای مورد مطالعه را به دست آورده اند. اولویت بندی نقاط ضعف بهینه سازی اراضی زراعی در روستاها از دیدگاه کارشناسان به ترتیب شامل قرارگیری نامناسب کاربری های مسکونی بر زمین های درجه یک کشاورزی در دهستان های فهلیان، بکش یک و دو، فقدان و یا عدم اجرای طرح هادی روستایی در بعضی از روستاها، وجود اکثریت ساختمان های مسکونی روستایی با عمر بیش از ۳۰ سال در روستاهای بخش مرکزی است. از نقطه نظر اساتید نیز اولویت های اول تا سوم نقاط ضعف به ترتیب شامل تکه تکه بودن اکثر زمین های کشاورزی و تسلط خرده مالکی، فقدان و یا عدم اجرای طرح هادی روستایی در بعضی از روستاهای بخش و قرارگیری نامناسب کاربری های مسکونی بر زمین های درجه یک کشاورزی در برخی از روستاهای دهستان فهلیان می شود. (جدول شماره ۵).

جدول ۵- اولویت بندی نقاط قوت و ضعف در بهینه سازی و کاربری متعادل اراضی در روستاهای منطقه

رتبه اساتید	رتبه کارشنا سان	(W) اولویت بندی نقاط ضعف	رتبه اساتید	رتبه کارشنا سان	(S) اولویت بندی نقاط قوت
۶	۶	قرارگیری نامناسب بعضی از کاربری ها در مراکز دهستان ها از جمله کاربری بهداشتی و فرهنگی	۲	۲	وجود مراکز آموزشی ابتدایی، متوسطه و دبیرستان دخترانه و پسرانه در مراکز دهستان های بخش
۵	۵	وارد آمدن خسارات به ساختمان های مسکونی روستاها بعد از زلزله های دی ماه ۱۳۹۱	۱	۴	دارا بودن خدمات اساسی (تلفن، برق، گاز و آب لوله کشی) در اکثریت روستاهای بخش مرکزی
۱	۴	تکه تکه بودن اکثریت زمین های کشاورزی و تسلط خرده مالکی	۳	۸	وجود زمین های درجه یک کشاورزی در سه دهستان بکش یک، بکش دو و فهلیان
۳	۱	قرارگیری نامناسب کاربری های مسکونی بر زمین های درجه یک کشاورزی در روستاهای فهلیان و دهستانهای بکش یک و دو	۴	۱	زمین های بایر درون بافت اکثر روستاهای بخش مرکزی
۷	۸	کمیابی زمین های درجه یک کشاورزی در دهستان جوزار بکش	۶	۳	وجود مراکز خدمات روستایی در مراکز دهستان ها
۴	۹	تسلط نسل بازنشسته بر اکثریت زمین های زیر کشت و عدم استفاده و استقبال آنها از روش های جدید کشت و پرورش محصولات کشاورزی	۸	۷	دسترسی مناسب روستائیان و مسافران به واحدهای درمانی واقع در مرکز شهرستان به واسطه فاصله کم مخصوصاً دهستان فهلیان، بکش یک و دو
۸	۷	تمرکز واحدهای درمانی در مراکز دهستان	۹	۹	وجود مراکز فرهنگی در بعضی از مراکز دهستان ها
۳	۳	استقرار نامناسب برخی تاسیسات و تجهیزات در روستاهای بخش مرکزی مثل قبرستان	۷	۵	وجود مراکز مذهبی متعدد در روستاهای بخش
۲	۲	فقدان و یا عدم اجرای طرح هادی روستایی در بعضی از روستاهای بخش	۵	۸	احداث خانه های مسکونی جدید با مصالح قوی
۶	۳	وجود اکثریت ساختمان های مسکونی روستایی با عمر بیش از ۳۰ سال در روستاهای بخش مرکزی	۱۰	۶	وجود دو رودخانه مهم در شمال و جنوب شهرستان و نزدیک بخش مرکزی

منبع: یافته های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

بر اساس دیگر یافته‌های به دست آمده در جدول شماره ۶ فرصت‌های پیش رو در زمینه کاربری اراضی روستاها از دیدگاه کارشناسان و اساتید به ترتیب اولویت‌بندی شامل موقعیت نسبی و چهار راهی شهرستان ممسنی، برخورداری از چشم-اندازهای طبیعی و گردشگری، حاصلخیزی خاک و امکان تولید بیشتر محصولات کشاورزی و بالا بودن تعداد نیروی انسانی تحصیلکرده در روستاهای بخش مرکزی و ... می‌باشد. همچنین مهم‌ترین تهدیدهای پیش رو در این رابطه از دیدگاه اساتید و کارشناسان به ترتیب کمبود بودجه تخصیصی دولت به امر بهسازی و توسعه خدمات در روستاها، خط انتقال برق فشار قوی در نزدیک برخی از روستاها (فهلیان، جنجان، ...)، ترک کار بر روی زمین‌های کشاورزی توسط نیروی جوان روستا و مهاجر فرست بودن روستاها و ... می‌باشد.

جدول ۶- اولویت بندی فرصت ها و تهدیدها در بهینه سازی و کاربری متعادل اراضی در روستاهای منطقه

رتبه اساتید	رتبه کارشنا سان	(T) اولویت بندی تهدیدها	رتبه اساتید	رتبه کارشنا سان	(O) اولویت بندی فرصت ها
۲	۲	خط انتقال برق فشار قوی در نزدیک برخی از روستاها (فهلپان، جنجان، ...)	۲	۱	موقعیت نسبی و چهارراهی شهرستان ممسنی
۴	۳	ترک زمین های کشاورزی توسط نیروی جوان روستا	۸	۷	استفاده از بازار بزرگ شهر شیراز و بوشهر برای صادرات محصولات کشاورزی
۴	۲	عبور خط انتقال گاز در نزدیک مراکز دهستانها	۳	۴	حاصلخیزی خاک و امکان تولید بیشتر محصولات کشاورزی
۳	۴	تعدد زیاد و استقرار نامناسب صنایع سنگ شکن در امتداد رودخانه فهلپان و وارد آوردن آسیب های جدی زیست محیطی به این رودخانه	۹	۹	امکانات توسعه صنعتی قسمت های مختلف بخش
۶	۶	آلودگی بعضی از تجهیزات مثل سنگ شکن موجود در قسمت جنوب شرقی روستای فهلپان	۱	۲	بر خورداری از چشم اندازهای طبیعی و گردشگری
۵	۸	عدم سرمایه گذاری مناسب در زمینه گردشگری روستایی	۶	۳	وجود جاذبه های مذهبی متعدد در بخش مرکزی
۸	۷	مواجه شدن با کمبود پزشک و فضای درمانی بخاطر کمبود فضاخای درمانی در سطح دهستانها	۴	۸	بالا بودن تعداد نیروی انسانی تحصیلکرده در روستاهای بخش مرکزی
۱	۱	کمبود بودجه تخصیصی دولت به امر بهسازی و توسعه خدمات در روستاها	۷	۷	افزایش توجه دولت به روستاها در برنامه های توسعه اقتصادی اجتماعی
۵	۵	مهاجر فرست بودن روستاها	۵	۶	وجود حس مهمان نوازی مردم روستاهای بخش و شهرستان
۹	۹	آلودگی های محیط زیست توسط روستائیان و گردشگران	۴	۵	افزایش انگیزه بیشتر مردم برای مسافرت و تفریح در روستاها
۷	۵	بالا بودن بیکاری در بین جوانان روستا	--	--	--

منبع: یافته های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

تجزیه و تحلیل عوامل استراتژیک در منطقه:

بر اساس یافته‌های به دست آمده از سنجش داده ها از دیدگاه کارشناسان قرارگیری نامناسب کاربری‌های مسکونی بر زمین‌های درجه یک کشاورزی در روستاهای فهلپان، پل فهلپان، مورکی، و دهستانهای بکش یک و دو، کمبود بودجه تخصیصی دولت به امر بهسازی و توسعه خدمات در روستاها با ۰,۱۰ وزن و ۰,۵ امتیاز و بالاترین امتیاز را دارند و نیازمند اتخاذ برنامه های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت هستند. (جدول شماره ۷). همچنین گزینه‌های استراتژیک دارا بودن خدمات اساسی (تلفن، برق، گاز و آب لوله کشی) در اکثر روستاهای دهستان‌های بخش مرکزی، تکه تکه بودن زمین‌های کشاورزی و تسلط خرده مالکی و کمبود بودجه تخصیصی دولت به امر بهسازی و توسعه خدمات در روستاها با وزن ۰,۱۰ و امتیاز ۰,۵ دارای اولویت‌های اصلی از دیدگاه اساتید می‌باشند و نیازمند اتخاذ و اجرای برنامه‌های کوتاه مدت و میان مدت هستند. (جدول شماره ۸).

جدول ۷- خلاصه تجزیه و تحلیل عوامل استراتژیک از نظر کارشناسان روستایی

برنامه ریزی			امتیاز	درجه بندی	وزن	عوامل استراتژیک
بلند مدت	میان مدت	کوتاه مدت				
*	*		۰,۴۵	۵	۰,۰۹	S1= زمین های بایر درون بافت اکثر روستاهای بخش مرکزی
*		*	۰,۴۰	۵	۰,۰۸	S2= وجود مراکز آموزشی ابتدایی، متوسطه و دبیرستان دخترانه و پسرانه در مراکز دهستان های بخش
*		*	۰,۳۵	۵	۰,۰۷	وجود مراکز خدمات روستایی S3= در مراکز دهستان ها
	*	*	۰,۵	۵	۰,۱۰	W1= قرارگیری نامناسب کاربری های مسکونی بر زمین های درجه یک کشاورزی در روستاهای فهلیان، پل فهلیان، مورکی، و دهستانهای بکش یک و دو
*	*	*	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	W2= فقدان و یا عدم اجرای طرح هادی روستایی در بعضی از روستاهای بخش
		*	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	W3= استقرار نامناسب برخی تاسیسات و تجهیزات در روستاهای بخش مرکزی مثل قبرستان
*			۰,۴۵	۵	۰,۰۹	O1= موقعیت نسبی و ارتباطی شهرستان
*	*	*	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	O2= برخورداری از چشم انداز طبیعی و گردشگری
	*	*	۰,۲۸	۴	۰,۰۷	O3= برخورداری از جاذبه های مذهبی
*	*	*	۰,۵۰	۵	۰,۱۰	کمبود بودجه تخصیصی دولت به امر بهسازی و توسعه خدمات T1= در روستاها
*		*	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	T2= عبور خط برق فشار قوی
*		*	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	T3= عبور خط انتقال گاز
*		*	۰,۲۸	۴	۰,۰۷	T4= ترک زمین های کشاورزی توسط جوانان

منبع: یافته های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

جدول ۸- خلاصه تجزیه و تحلیل عوامل استراتژیک از نظر اساتید دانشگاه

برنامه ریزی			امتیاز	درجه بندی	وزن	عوامل استراتژیک
بلند مدت	میان مدت	کوتاه مدت				
*	*		۰,۵۰	۵	۰,۱۰	S1= دارا بودن خدمات اساسی (تلفن، برق، گاز و آب لوله کشی) در اکثریت روستاهای دهستان های بخش مرکزی
*		*	۰,۴۰	۵	۰,۰۸	S2= وجود مراکز آموزشی ابتدایی، متوسطه و دبیرستان دخترانه و پسرانه در مراکز دهستان های بخش
*		*	۰,۳۵	۵	۰,۰۷	S3= وجود زمین های درجه یک کشاورزی در سه دهستان بکش یک، دو و فهلیان
	*	*	۰,۵	۵	۰,۱۰	W1= تکه تکه بودن اکثریت زمین های کشاورزی و تسلط خرده مالکی
*	*	*	۰,۳۶	۴	۰,۰۹	W2= فقدان و یا عدم اجرای طرح هادی روستایی در بعضی از روستاهای بخش
		*	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	W3= قرارگیری نامناسب کاربری های مسکونی بر زمین های درجه یک کشاورزی در روستاهای فهلیان، پل فهلیان، مورکی، و دهستانهای بکش یک و دو
*			۰,۴۵	۵	۰,۰۹	O1= برخورداری از چشم انداز طبیعی و گردشگری
*	*	*	۰,۳۲	۴	۰,۰۸	O2= موقعیت نسبی و چهارراهی ممتاز شهرستان
	*	*	۰,۲۸	۴	۰,۰۷	O3= حاصلخیزی خاک
*	*	*	۰,۵۰	۵	۰,۱۰	T1= وجود زمین های مرغوب کشاورزی در اطراف اکثریت مناطق روستایی
*		*	۰,۳۶	۴	۰,۰۹	T2= عبور خط برق فشار قوی
*		*	۰,۳۵	۵	۰,۰۷	T3= تعدد زیاد و استقرار نامناسب صنایع سنگ شکن در امتداد رودخانه فهلیان و وارد آوردن آسیب های جدی زیست محیطی به این رودخانه
*		*	۰,۳۲	۳	۰,۰۸	T4= عبور خط انتقال گاز از کنار مراکز دهستانهای بکش یک و دو و فهلیان

منبع: یافته های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

تجزیه و تحلیل یافته‌های پژوهش:

با استناد به سنجش یافته‌های به دست آمده از مدل سوات در جداول بالا و تأکید بر ارائه راهبردهای مؤثر در این زمینه، اهم دستاوردهای تحلیلی بر این اساس ارائه می‌شود:

(SO) راهبرد های رقابتی / تهاجمی:

- موفقیت استراتژیک و چهارراهی بخش و شهر و همچنین قرار گرفتن تعدادی از اماکن مذهبی جهت توسعه روستاها؛
- استفاده از چشم‌اندازهای طبیعی به ویژه دو رودخانه مهم در منطقه جهت بازدهی بیشتر محصولات کشاورزی؛
- ایجاد مراکز و تأسیسات فرهنگی - آموزشی و رفاهی در زمین‌های واقع در اراضی بایر درون بافت روستاها؛
- برخوردار بودن شهرستان از مراکز دانشگاهی و افراد تحصیلکرده در روستاهای بخش؛
- احداث و توسعه خانه‌های مسکونی جدید با مصالح قوی در روستاها با تأکید بر رهیافت بوم آورد محوری.

(ST) راهبرد تنوع:

- استفاده از زمین داخل بافت‌های روستایی برای ساخت و سازهای جدید؛
- مدیریت و رسیدگی مسئولین با مشخص کردن مسیر خط نفت، گاز و برق و رعایت استانداردهای آن جهت توسعه زیرساخت‌های روستایی در مسیر؛
- وجود زمین‌های درجه یک کشاورزی در سه دهستان بکش یک، بکش دو و فهلیان برای توسعه تولیدات کشاورزی و ایجاد اشتغال‌زایی و کسب درآمد برای ساکنین روستاها؛
- وجود مراکز مذهبی و تاریخی - توریستی متعدد در روستاهای بخش برای استفاده در بخش گردشگری مذهبی - تاریخی و ایجاد درآمد و رونق به اقتصاد روستاها.

راهبرد بازنگاری (WO):

- توسعه و گسترش امکانات برای بازدیدکنندگان از روستاها و دسترسی بهتر و آسان‌تر از جاذبه‌های گردشگری روستایی؛
- اجرای طرح هادی روستایی در روستاهای فاقد این طرح برای بهسازی روستا و دسترسی آنها به حداقل امکانات مورد نیاز؛
- ایجاد و گسترش تأسیسات و تجهیز واحدهای درمانی در سطح روستاها و مراکز دهستان‌ها؛
- مدیریت و ساماندهی، مکان‌یابی مناسب و مطلوب جهت استقرار تأسیسات و تجهیزات مثل گورستان‌ها و مراکز فرهنگی - آموزشی در روستاهای بخش.

راهبرد تدافعی (WT):

- تدوین مقررات و تأکید بر اجرای آنها در زمینه استانداردسازی خط نفت، گاز و برق و استفاده مطلوب از اراضی کشاورزی و اجرای طرح‌های کوتاه مدت و بلندمدت در منطقه؛
- توسعه خدمات بهداشتی و درمانی در روستاها به نسبت افزایش جمعیت؛
- توجه مسئولین و مدیران روستایی به سرمایه‌گذاری در زمینه توسعه گردشگری در روستاها جهت ارتقای فرهنگ گردشگری و رونق بخشیدن به اقتصاد روستاها برای جلوگیری از مهاجرت افراد به شهرها و ایجاد مشکلات متعدد در منطقه؛
- مکان‌گزینی درست کاربری صنعتی و کارگاهی در روستاها با تأکید بر توانمندی‌های محیطی روستاها.

تحلیل یافته‌ها بر اساس تکنیک تاپسیس:

در این روش، ماتریس تصمیم‌گیری (مقادیر عددی شاخص‌ها برای گزینه‌ها) و وزن شاخص‌ها، داده‌های ورودی سیستم هستند و خروجی نیز به صورت رتبه‌بندی گزینه‌ها است. البته، مطلوبیت هر شاخص باید به طور یکنواخت افزایشی یا کاهش‌ی باشد که در این صورت، بهترین ارزش موجود از یک شاخص، نشان دهنده‌ی ایده‌آل آن بوده و بدترین ارزش موجود از آن مشخص کننده ایده‌آل منفی خواهد بود (مشکینی و همکاران، ۱۳۹۱). در این راستا «تاپسیس» به عنوان یک روش تصمیم‌گیری چندشاخصه، روشی ساده ولی کارآمد در اولویت‌بندی محسوب می‌شود. با استفاده از این مدل، چهار گروه قوت‌ها، ضعف‌ها، تهدیدها و فرصت‌ها در منطقه از دیدگاه‌های متفاوت رتبه‌بندی شده است. بدین‌منوال میانگین نظرات دو گروه

(مسئولان و مدیریت روستایی و اساتید دانشگاه) درباره‌ی تهدیدات، فرصت‌ها، ضعف‌ها و نقاط قوت در جدول شماره ۹ وزن داده شده است.

جدول ۹- میانگین رتبه‌ای نظرات مسئولان روستایی و اساتید دانشگاه

شرح	مسئولان و مدیریت روستا	اساتید دانشگاه
تهدیدها	۳/۴۵	۳/۹۰
فرصت‌ها	۳/۳۱	۳/۵۰
ضعف‌ها	۳/۳۰	۳/۷۰
قوت‌ها	۳/۴۰	۳/۹۰
وزن (W)	۰/۲	۰/۴

منبع: یافته‌های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

در این میان مقدار CL بین صفر و یک است. هر چه CL به یک نزدیک باشد، اولویت گزینه نام بالاتر است. فاصله اقلیدسی تا بهترین و بدترین و میزان نزدیکی و نیز اولویت‌بندی گزینه‌های مختلف در جدول شماره ۱۰ ارائه شده است. رتبه‌بندی آلترناتیوها بر اساس میزان (CL^*) میزان فوق $0 \leq C_i^* \leq 1$ در نوسان است. در این راستا $C_i^* = 1$ نشان‌دهنده‌ی بالاترین رتبه (تهدیدها) و $C_i^* = 0$ (قوت‌ها) نیز نشان‌دهنده‌ی کمترین رتبه است.

جدول ۱۰- رتبه‌بندی آلترناتیوهای نهایی بهینه‌سازی و توسعه متعادل کاربری اراضی در شهر نورآباد بر اساس روش

TOPSIS

ضعف‌ها	قوت‌ها	فرصت‌ها	تهدیدها
$c4^*=0/48$	$c3^*=0/45$	$c2^*=0/58$	$c1^*=0/61$

منبع: یافته‌های تحلیلی تحقیق، ۱۳۹۳.

نتیجه‌گیری و ارائه راهکارها:

برنامه‌ریزی استفاده از زمین باید انعطاف‌پذیر و سازگار با شرایط خاص باشد بدین معنا که آن را می‌توان با توجه به شرایط تغییر داد. با توجه به ویژگی‌های مذکور و بویژه کمیابی زمین و عدم امکان تولید آن در سطح کره زمین، ایجاد می‌کند که نحوه بهره‌برداری و مدیریت آن از سازماندهی مطلوبی برخوردار باشد. طی بررسی‌های انجام شده از مراحل تدوین استراتژی‌های بهینه‌سازی و توسعه متعادل کاربری زمین‌های روستایی طبق تحلیل عوامل داخلی و عوامل خارجی و ادغام آن‌ها در ماتریس (SWOT) و همچنین تعیین شاخص‌ها و رتبه‌بندی آن با استفاده از تکنیک TOPSIS، استراتژی تدافعی (WT)، که طبق آن سازمان برای کاهش نقاط ضعف داخلی خود و مقابله با تهدیدات خارجی روش‌هایی طراحی و بکار می‌برد. به عنوان راهبرد اصلی در زمینه مدیریت کاربری اراضی زراعی در روستاهای منطقه شناخته شد. در این راستا برای بهینه‌سازی و استفاده متعادل از زمین می‌بایست مسئولان امر نقاط قوت، ضعف، تهدیدها و فرصت‌ها را برای ارائه استراتژی‌های مناسب در برنامه‌ریزی مدنظر داشته باشند. همچنین با توجه به نتیجه‌گیری از تکنیک تاپسیس در جهت رتبه‌بندی نقاط قوت، ضعف، تهدیدها و فرصت‌ها و در نهایت رتبه‌بندی استراتژی‌ها، استراتژی‌های تدافعی در رتبه‌ی اول قرار گرفتند. از این رو به ارائه‌ی راهبردهای کاربردی در این زمینه می‌پردازیم:

راهبرد تدافعی (WT):

- تدوین مقررات و تأکید بر اجرای آنها در زمینه استانداردسازی خط نفت، گاز و برق و استفاده مطلوب از اراضی کشاورزی و اجرای طرح‌های کوتاه مدت و بلندمدت.

- توسعه خدمات بهداشتی و درمانی در روستاها به نسبت افزایش جمعیت.
- توجه مسئولین و مدیران روستایی به سرمایه‌گذاری در زمینه توسعه گردشگری در روستاها جهت ارتقای فرهنگ گردشگری و رونق بخشیدن به اقتصاد روستاها برای جلوگیری از مهاجرت آنها به شهر و ایجاد مشکلات متعدد در شهرها.
- مکان‌گزینی درست کاربری صنعتی و کارگاهی در روستاها.
- تفکیک و آماده‌سازی اراضی با نظارت بنیاد مسکن انقلاب اسلامی توسط دهیاری و یا مشارکت پیمانکار (تفکیک بر مبنای طرح هادی در روستاهای دارای طرح هادی و در سایر روستاها بر مبنای طرح تیپ پیشنهادی و نظر مدیریت محلی و تدوین نقشه پیشنهادی توسعه روستایی مورد تأیید بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، جهاد کشاورزی و فرمانداری).
- افزایش سازگاری طرح پیشنهادی کاربری اراضی روستایی با روحیات روستاییان.
- افزایش نقش مدیریت محلی و مشارکت مردم در فرایند اجرای واگذاری اراضی مسکونی روستایی.

منابع و مأخذ:

۱. افراخته، حسن و محمد حجتی پور (۱۳۹۲): «تحول نظام مالکیت اراضی روستایی؛ علل و پیامدها مورد: روستاهای تقاب و معصوم آباد در شهرستان خوسف»، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ۲، شماره ۵، تهران، صص ۱-۲۱.
۲. امینی فسخودی، عباس، نوری، سید هدایت اله و رضا حجاری (۱۳۸۷): «تعیین الگوی بهینه بهره برداری در اراضی زراعی ناحیه شرق اصفهان به کمک رهیافت برنامه ریزی آرمانی»، فصلنامه اقتصاد کشاورزی، سال دوم، شماره ۴، تهران، صص ۱۹۰-۱۷۷.
۳. بنیاد مسکن انقلاب اسلامی (۱۳۸۶): راهنمای مطالعات کاربری زمین روستایی، انتشارات شریف، چاپ اول، تهران.
۴. رفیعیان، مجتبی (۱۳۸۹): «زمین شهری کاربری، توسعه: تأملی بر الگوهای نوین برنامه ریزی و مدیریت تغییرات کاربری زمین شهری»، ماهنامه منظر، شماره ۱۰، تهران، صص ۳۶-۲۴.
۵. رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا؛ بدری، سیدعلی و حمداله سجاسی قیداری (۱۳۹۰): بنیان‌های نظریه‌ای برنامه ریزی کالبدی مناطق روستایی، انتشارات بنیاد مسکن انقلاب اسلامی (معاونت عمران روستایی)، چاپ اول، تهران.
۶. زیاری، کرامت اله (۱۳۸۳): برنامه ریزی کاربری اراضی شهری، انتشارات دانشگاه یزد، چاپ اول، یزد.
۷. ژرژکابو (۱۳۸۱) آمایش گردشگری، ترجمه ایوب محلاتی، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، چاپ اول، تهران.
۸. سرور، رحیم (۱۳۸۷)، برنامه ریزی کاربری اراضی در طرحهای توسعه و عمران ناحیه ای، انتشارات گنج هنر، چاپ اول، تهران.
۹. شکوئی، حسین (۱۳۸۷): دیدگاههای نو در جغرافیای شهری، انتشارات سمت، چاپ یازدهم، تهران.
۱۰. غیومیان، جعفر و دیگر همکاران (۱۳۸۶): «تعیین روش بهینه برخورد با خطر زمین لغزشی در مناطق روستایی با استفاده از سیستم پشتیبان تصمیم DSS مطالعه موردی زمین لغزش باریکان»، فصلنامه علوم زمین، سال ۱۷، شماره ۶۵، تهران، صص ۱-۱۰.
۱۱. فیروزنیا، قدیر و لیلا دینانی (۱۳۹۱ الف): «راهبرد برتر واگذاری اراضی مسکونی روستایی»، فصلنامه روستا و توسعه، سال ۱۵، شماره ۱، تهران، صص ۱-۲۲.
۱۲. فیروزنیا، قدیر؛ رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا؛ دینانی، لیلا؛ پریشان، مجید و مهران اصغری نیا (ب-۱۳۹۱): «تحلیل پیامدهای واگذاری اراضی مسکونی روستایی»، فصلنامه فضای جغرافیایی، سال دوازدهم، شماره ۴، اهر، صص ۲۳۰-۲۱۲.
۱۳. فیومن، تامی (۱۳۸۳): «تغییر کاربری زمین‌های روستایی به شهری در تحولات اقتصادی اندونزی»، ترجمه: مجید هاشمی، ماهنامه شهرداریها، دوره جدید، سال ششم، شماره ۶۵، تهران.

۱۴. لگزیان، احسان و محمد رنج آزمای آذری (۱۳۸۹): «بررسی و تحلیل مدیریت توسعه زمین از طریق رویکرد برنامه اصلاح مجدد زمین با تأکید بر مقوله انتقال حق مالکیت»، دو فصلنامه مدیریت شهری، سال ۱۲، شماره ۲۵، تهران، صص ۱۶۸-۱۴۷.
۱۵. ماجدی، حمید (۱۳۷۸): «مجموعه خلاصه مقالات همایش زمین و توسعه شهری»، نشر مرکز مطالعات تحقیقات و شهرسازی ایران، تهران.
۱۶. محمدی، محمد؛ مهرابی، علی اکبر؛ قربانی، مهدی و محمد امین خراسانی (۱۳۹۱): «نیروی انسانی مؤثر بر تغییرات کاربری اراضی در حاشیه مناطق روستایی (نمونه موردی: روستاهای آلکله و سی بن - شهرستان تنکابن)»، جغرافیا (فصلنامه انجمن جغرافیایی ایران)، دوره جدید، سال دهم، شماره ۳۵، تهران، صص ۲۹۹-۲۷۹.
۱۷. مسیعی، مرضیه و محسن ملکی (۱۳۹۳): «پایش تغییرات کاربری اراضی با استفاده از داده های سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: شهرستان اردبیل)»، فصلنامه سنجش از دور و GIS در منابع طبیعی، سال پنجم، شماره ۱، بوشهر، صص ۹۵-۸۱.
۱۸. مشکینی، ابوالفضل و اکرم قاسمی (۱۳۹۱): «سطح بندی شهرستان های استان زنجان بر اساس شاخص های توسعه فرهنگی با استفاده از مدل TOPSIS»، فصلنامه برنامه ریزی منطقه ای، سال دوم، شماره ۷، مردودشت، صص ۱۱-۱.
۱۹. مرکز آمار ایران (۱۳۹۰): سرشماری عمومی نفوس و مسکن روستاهای شهرستان ممسنی، تهران.
۲۰. مطیعی لنگرودی، سیدحسین؛ رضوانی، محمدرضا و زهرا کاتب ازگمی (۱۳۹۱): «بررسی اثرات اقتصادی تغییر کاربری کشاورزی در نواحی روستایی (مطالعه موردی: دهستان لیچارکی حسن رود بندرانزلی)»، مجله پژوهش و برنامه ریزی روستایی، شماره اول، شماره ۱، مشهد، صص ۲۵-۱.
۲۱. منشی زاده، رحمت الله و فرهاد خوشحال (۱۳۸۴): «تاثیر توریسم در تغییر کاربری اراضی شهرستان لاهیجان (با تأکید بر اراضی روستایی)»، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره ۴، شماره ۵، تهران، صص ۱۰۲-۸۵.
22. Briassoulis, H; (2001): *Analysis of Land Use Change: Theoretical and Modeling Approaches, The Web Book of Regional Science, Regional Research Institute, West Virginia University.*
23. Bacon, P. J, (2002): "Belief network models of land manager decisions and land use change", *Journal of Environmental Management* 65, 1-23.
24. FAO/UNEP (1999): *The Future of Our Land. Facing the Challenge. Guidelines for Integrated Planning for Sustainable Management of Land Resources. Rome.*
25. GTZ – Working Group on Land Use Planning for the Asian – Pacific Region (1996): *Experiences of Land Use Planning in Asian Projects – Selected insights. Colombo.*
26. Longley, P. A. & Mesev, V. (2000): "On the measurement and generalization of urban form Environment and Planning", *Tourism Management. No. 32, pp. 473– 488.*
27. Miljkovic, J. Zivanovic, C., Tijana & M., Lgor,(2012): *Land use planning for sustainable development of peri-urban zones, Spatium, pages: 15-22.*
28. Wickramaarachchi, N., (2003): *Land Readjustments as a Land Management Technique For Urban Areas*, Paper submitted for the 9th International conference on Sri Lanka Studies, 28th - 30th November 2003, Matara, Sri Lanka.

